

ELS SET “MUST” QUE PROPOSEM PERQUÈ LA LLEI DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ I BON GOVERN DE CATALUNYA GARANTEIXI REALMENT ELS SEUS OBJECTIUS BÀSICS. PER UNA TRANSPARÈNCIA A FONDS.

1. Vincular explícitament informació pública a document públic (Art. 19 proposició de Llei de Transparència.)

Només així es pot garantir la fiabilitat, integritat i traçabilitat de la informació que posem a disposició de la ciutadania. La menció explícita a “document”, a més, facilita la correcta integració d'aquesta nova llei amb el marc normatiu previ sobre accés a la documentació. Cal una vinculació clara entre la nova llei i aquella anterior que continuï vigent. Així ho han fet la llei espanyola i la recentment aprovada llei andalusa.

2. Fonamentar tècnicament el sistema general d'informació en els Sistemes de Gestió Documental i en el Marc d'Interoperabilitat del sector públic. (Art. 5.4 proposició de Llei de Transparència.)

Els sistemes de gestió documental de cada administració són els que, per llei (Llei d'Arxius i Documents, 10/2001, art. 7.1) garanteixen l'autenticitat i integritat dels continguts objecte d'informació. Així mateix, per qüestions tècniques, garanteixen la progressiva i efectiva incorporació als Portals de Transparència de tota la informació en suport analògic i digital sense que perdi els seus atributs essencials. Igualment, per evitar una inacabable i costosíssima tasca de reelaboració de la informació, cal emprar el Marc d'Interoperabilitat, ja que aquest permetrà bolcar-hi directament la informació provinent dels documents públics electrònics.

3. Integrar orgànicament la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD) a l'estructura de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. (Disposició derogatòria única per oposició, 1, proposició de Llei de Transparència.)

L'accés és part consubstancial de l'avaluació documental. Derogant les funcions sobre accés de la CNAATD, tal com es proposa amb la derogació dels articles 34, 35 i 36 de la Llei d'Arxius i Documents, 10/2001, l'únic que s'aconsegueix és afeblir un òrgan que ha demostrat l'adequació del seu mètode de treball, si bé no ha tingut el suport i els mitjans suficients. El legislador pot, aquest cop, situar dins una estructura realment transversal la

CNAATD, com a baula principal que és en la cadena de la gestió documental. Desvincular la Comissió de Garanties de la CNAATD serà un error majúscul i impedirà un desenvolupament sòlid de les mesures en matèria d'accés a la informació. No es pot desmuntar un instrument que ja funciona i existeix. El text actual de la llei fa un pas enrera si continua sense considerar aquesta Comissió. La proposta de derogació per oposició, en realitat s'oposa a donar continuïtat a un sistema que funciona.

4. Garantir, per a l'àmbit de la Generalitat, la coordinació funcional de la implementació del Sistema General de Gestió Documental amb el desenvolupament reglamentari de la Llei de Transparència.

La millor solució, com sempre hem defensat, és situar orgànicament les competències sobre Gestió Documental i Arxius en un departament transversal. Si no es considera oportú pel Legislador, en tot cas, hauria de fixar-se en l'actual articulat de la Llei la garantia de què, per via reglamentària, es coordinarà funcionalment el desenvolupament de l'actual Llei amb la implementació del Sistema General de Gestió Documental a totes les administracions públiques d'una vegada per totes. Aquest sistema és l'autèntic pal de paller de qualsevol política sobre govern obert.

5. Utilitzar les TAAD per definir les restriccions de cada conjunt d'informació al règim de transparència fixat per la Llei.

Les Taules d'Avaluació i Accés Documental (TAAD) són l'instrument de què disposen actualment les administracions públiques catalanes per a determinar la conservació i els criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents. Permeten, així, bastir amb garanties la gestió integral de la documentació i la informació a llarg termini, ja que el seu anàlisi es fa a nivell de sèrie i no de cada expedient particular. En aquest sentit, proposem que s'incrementi la capacitat instrumental d'aquestes taules, les quals ja superen les 700, avaluant no només l'accés, sinó també l'adequació de la transparència descrita en aquesta llei.

6. Incloure els inventaris d'informació i documentació administrativa entre la informació institucional de les administracions que ha d'aparèixer al Portal de Transparència. (Art 8. proposició de Llei de Transparència.)

Per evitar sol·licituds imprecises i per informar amb rigor a la ciutadania del context i la ubicació de la informació que pretén consultar, cal posar a la seva disposició els diversos inventaris que s'han elaborat per classificar, organitzar i codificar la documentació (Quadres de Classificació, Catàlegs de Processos,

Catàlegs d'Expedients, etc.). S'estalviaria així la repetició de tràmitacions de sol·licituds a la ciutadania i moltes hores de treball a l'administració. Tots aquests inventaris ja es troben avui a disposició de tots els ciutadans als arxius, facin que de manera proactiva els portals de Transparència incorporin aquesta font tant valuosa.

7. Clarificar el redactat de la composició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la informació pública (Art. 40.2 proposició de Llei de Transparència)

Sol·licitem que la composició de la Comissió sigui més clarament definida. La presència del coneixement en gestió de documents és fonamental i s'especifica en la necessitat d'haver-hi experts en la matèria. Tanmateix, no es pot tractar d'un element discrecional sinó d'una necessitat clara. Substituir la "o" per la "i" permetria un redactat menys ambigu: "Els membres de la Comissió han de ser experts en la matèria i elegits entre juristes especialistes en dret públic i tècnics en matèria d'arxius i gestió documental de competència i prestigi reconegut, tots ells amb més de deu anys d'experiència professional." Facin a més que la proporció d'aquests experts sigui específica i clara.

Barcelona, 5 de setembre 2014